

Van logistiek medewerker tot kinderbegeleider

tekst
SOFIE PROOST
foto
MARIE-ANNE
STEENBRUGGE
& SOFIE PROOST

Qadrieh Dado vluchtte uit Syrië. Ze volgde een intensief taalbad Nederlands, werkte als logistiek medewerker in de kinderopvang en rondde net met succes haar studies voor Kinderbegeleider af. 'Aan iedereen die twijfelt om de opleiding te starten: doe het gewoon!'

In 2017 vluchtte Qadrieh, samen met haar man en twee kinderen (3 en 5 jaar), uit Syrië. Ze kwam – na een tussenstop in Turkije en Griekenland – in 2020 in België aan, zwanger van een derde kind. 'Ik wilde snel mijn Nederlands oefenen en iets nieuws proberen', vertelt Qadrieh. 'Toen ik in contact kwam met de kinderopvang voelde ik meteen: dat wil ik doen.' Na een intensief taalbad en een werkervarings-traject als logistiek medewerker in groepsopvang Stampertje begon ze in september 2024 aan de opleiding Kinderbegeleider baby's en peuters bij cvo Miras. Dit alles bleef ze combineren met Nederlandse lessen. In juni studeerde ze af en nu droomt ze ervan om deeltijds in de opvang aan de slag te gaan en tegelijk haar diploma secundair onderwijs te behalen via een aanvullende algemene vorming. Dat traject was pittig, maar ze kon op steun rekenen van Sigrid Rappé van het cvo, Stephanie François, haar mentor op de werkplek en Kathy Cottyn, haar externe mentor.

‘Omdat ik niet evalueer, kunnen cursisten bij mij echt open zijn’ (Kathy)

Een moeilijk begin

De combinatie van werken, studeren en het huishouden was pittig. ‘Ik miste mijn kinderen en moest echt wennen aan het nieuwe ritme.’ Verder was Qadrieh het niet gewoon om lange dagen op de schoolbanken te zitten. ‘Het eerste semester van de opleiding tot kinderbegeleider was zwaar. Plots zat ik negen uur per dag op de schoolbanken. Gelukkig kreeg ze extra ondersteuning via het Mentees mentorenproject. Naast begeleiding op de werkvloer van collega-kinderbegeleiders, kreeg ze extra begeleiding via Kathy. ‘Ik vond het meteen een goed idee dat zij me zou ondersteunen. Het was echt nodig.’ Kathy had minstens één keer om de twee weken contact met Qadrieh tijdens haar kwalificatietraject. Indien nodig verhoogden ze de frequentie: contacten op de werkplek, op een externe locatie of telefonisch. Qadrieh kon met haar vragen altijd terecht bij Kathy.

Op de eerste werkplek had ze het aanvankelijk moeilijk. Zo voelde ze weinig aansluiting en verbondenheid met het team en de ouders. Ze ervaaarde meermaals dat collega’s weinig tijd hadden om haar vragen te beantwoorden of haar te ondersteunen bij schooltaken. Ze werd vaak van de ene collega naar de andere doorgestuurd, waardoor ze een drempel ervaaarde om dingen te vragen. Ze kreeg weinig ruimte om te oefenen of iets zelfstandig uit te proberen. De verschillen die ze merkte tussen de theorie (opleiding) en de praktijk (werkplek) kon ze niet benoemen of bespreken. ‘Ik had iemand nodig die me begeleidde, die uitlegde wat ik goed deed en waarin ik nog kon groeien. Ik ben erg leergierig. Ik wil blijven leren en groeien.’ De leergierigheid herkent mentor Kathy ook op vlak van het Nederlands. Qadrieh hernam soms modules uit de opleiding – ook al was ze geslaagd – om begrippen nog beter te kennen. Ze oefende ook veel zelfstandig en stond steeds open voor feedback. Dat maakte dat ze de dingen snel oppikte en bleef groeien. Maar doordat de eerste stageplaats niet voldoende beantwoordde aan de noden die zij

ervaaarde, voelde ze zich er niet goed. Samen met Sigrid, leraar in het cvo, zochten ze naar een plek die beter bij haar paste. Ze deelden observaties en overlegden over wat er precies moeilijk liep om zo een gepaste oplossing te vinden. Zo kwam Qadrieh opnieuw terecht bij Stampertje, waar ze eerder als logistiek medewerker had gewerkt.

Thuiskomen op de werkplek

‘Vanaf dag één voelde ik me welkom’, zegt Qadrieh. ‘Ze leren me hier elke vijf minuten iets nieuws en ik voel dat ik erbij hoor. Niemand kijkt raar op omdat mijn Nederlands niet perfect is of omdat ik uit een ander land kom.’ Ze betrokken Qadrieh meteen bij alle taken van de opvang en daardoor voelde ze zich al snel een volwaardige collega, ondanks het feit dat ze nog veel moest leren. Kinderbegeleider Stephanie en de collega’s toonden veel, legden alles uit en er was ook steeds ruimte om vragen te stellen. Men nam in Stampertje echt de tijd voor Qadrieh om haar voldoende leerkanzen te bieden. Iedereen was bereikbaar en bereid om haar te helpen waar nodig. Feedback gaven ze op een opbouwende manier. Fouten grepen ze aan om nieuwe dingen te leren. Kathy ziet de verandering: ‘Qadrieh is opengebloeid. Ze durft haar stem laten horen en toont initiatief.’ Stephanie beaamt dat. ‘We vinden het belangrijk dat een begeleider in opleiding zich thuis voelt in het team en volwaardig meedraait. Ze moeten een realistisch beeld krijgen van wat het is om in de kinderopvang te werken. We geven feedback, maar laten hen ook zelf proberen, experimenteren en nadenken. Ook dingen die nog moeilijk verlopen zullen we steeds benoemen en samen zoeken we naar hoe het de volgende keer wel kan lukken.’

Qadrieh voelt dat ze een mooie weg heeft afgelegd: ‘Mijn zelfvertrouwen is enorm gegroeid. Vroeger twijfelde ik aan mezelf. Nu weet ik: ik kan dit. En fouten maken? Dat hoort erbij. Dankzij de steun van Stephanie en Kathy durf ik op te komen voor mezelf en mijn mening te delen.’

Een netwerk dat werkt

De samenwerking tussen Qadrieh, Stephanie en Kathy is een mooi voorbeeld van hoe begeleiders op de werkvloer en externe mentoren samen het verschil kunnen maken. Waar Stephanie instaat voor het begeleiden van de basiscompetenties op

de werkvloer, kan Kathy de ondersteuning op een ruimer vlak bieden. 'Ik neem het op mij om misverstanden met de stageplaats rond werkuren op te helderen en ik overleg met de opleiding wanneer er overlap is tussen modules. Ik heb een helikopterzicht en fungeer als brugfiguur tussen opleiding, werkvloer en andere betrokkenen. Door mijn ondersteuning kan Stephanie zich focussen op de inhoudelijke begeleiding, terwijl ik de randvoorwaarden en obstakels wegwerk. Zo konden we samen Qadrieh krachtiger ondersteunen', geeft Kathy aan.'

Ook Stephanie ervaart de meerwaarde: 'Een externe mentor kijkt met een frisse blik en kan dingen helpen kaderen. Dat is voor ons heel waardevol, zeker als het even moeilijk loopt. Doordat zij er niet middenin staan, kunnen zij een externe blik op de zaken werpen en dingen in perspectief plaatsen.'

Sigrid: 'Cursisten zijn soms bang om hun collega's op de werkvloer te belasten met hun vragen en bekommernissen. Ze ervaren dat zij het al erg druk hebben en willen hen niet extra lastigvallen. Een externe mentor komt speciaal voor hen en kan de tijd maken om echt te luisteren naar wat een cursist nodig heeft. Ze ondersteunen ook veel ruimer en zoeken bijvoorbeeld samen uit wat ze kunnen doen als hun eigen kind ziek is of hoe ze foto's vanaf hun smartphone kunnen uploaden.'

De ondersteuning door Kathy was veel ruimer dan enkel en alleen voor het kwalificatietraject. Qadrieh kon bij Kathy ook terecht met vragen over haar thuissituatie. Zo waren er moeilijkheden met de huisvesting. Kathy ondersteunde in het contact opnemen met de juiste instanties (watermaatschappij, sociaal verhuurkantoor, woonloket ...). Ook het gezin van Qadrieh betrokken ze mee. Zo maakten ze voor haar partner een afspraak bij de VDAB voor toeleiding naar individueel maatwerk. Ze hielpen

de oudste zoon vakantiewerk te vinden. Belangrijk daarbij is dat Kathy het niet allemaal overnam, maar Qadrieh vooral steunde en in de juiste richting leidde om zo haar eigen zelfstandigheid te vergroten.

Kathy: 'Voor de cursist ben ik er als klankbord, maar ook voor de praktijkbegeleiders en werkplek. Samen willen we zoveel mogelijk oefenkansen creëren voor kinderbegeleiders in opleiding. Wanneer het cvo of de werkplek zich bijvoorbeeld zorgen maakt over een begeleider in opleiding, kunnen ze dit in alle openheid met mij bespreken. Zo kan ik dat bespreken met de cursist en eventueel mee naar oplossingen zoeken of dingen kaderen. Omdat ik niet evalueer, kunnen cursisten bij mij echt open zijn. Ze kunnen reflecteren over de werkplek en kunnen dingen in vraag stellen zonder daarbij de relatie met de werkplek in het gedrang te brengen. Samen zoeken we naar hoe we dat toch bespreekbaar kunnen maken. Dat geeft ruimte om te leren en te groeien. Ik probeer hun te leren hoe ze zelf naar oplossingen voor problemen kunnen zoeken, zodat ze na mijn ondersteuning zelf de weg vinden naar de juiste hulpverlener. Ook samen zoeken naar oplossingen qua vervoer zoals leren fietsen, behoort tot mijn takenpakket.'

De onafhankelijke bril van de externe mentor is ook volgens Sigrid een meerwaarde. Cursisten voelen zich veilig om dingen te bespreken. Ook frustraties over school durven ze kwijt aan de externe mentor die dan samen met de cursist bekijkt hoe ze dat kunnen verwoorden. Bovendien zijn samen reflecteren over opdrachten, de aanpak in de praktijk en het plannen en communiceren met de verschillende partijen waardevol.

Doorzetten loont

Voor Qadrieh is het duidelijk: zonder de steun van Stephanie en Kathy stond ze niet waar ze nu staat. 'Ze helpen me met alles. Kathy is er altijd voor mij. Aan iedereen die twijfelt om de opleiding te starten, zou ik willen zeggen: doe het gewoon. Ja, het is soms moeilijk, maar het is het waard. Het werken met kinderen is zó mooi!' 🐦

Lees meer over het Mentores mentorenproject via

